

1. studie Ježíš je Pán

PŘEČTI SI: Jan 13,12-17

Ježíš měl mnoho učedníků, ale pouze dvanáct z nich vybral, aby se stalo jeho zvláštními společníky. Těchto dvanáct s Pánem Ježíšem trávilo veškerý svůj čas. Byli vybráni ze dvou důvodů:

- i) „*aby byli s ním*“ a
- ii) „*aby je posílal kázat*“
(Marek 3,14)

To první byla škola, to druhé praxe. Měli jít a zvěstovat jeho poselství. Později, těsně předtím, než se Pán Ježíš vrátil do nebe, přikázal svým učedníkům: „*Jděte tedy a čiňte učedníky ze všech národů, křtěte je... a učte je zachovávat všechno, co jsem vám přikázal*“ (Matouš 28, verše 19 a 20).

4. SLUŽEBNÍCI

Jsmo-li služebníci, máme povinnost poslouchat svého Pána. Než jsme uvěřili, byli jsme otroci hříchu a Satana. Pán Ježíš nás však neosvobodil proto, abychom si žili podle vlastních představ a přání. Jsme svobodní za tím účelem, abychom sloužili Pánu Ježíši. „*[Nevíte], že nejste sami svoji? Byli jste přece koupeni za [velikou] cenu, oslavte tedy svým tělem Boha*“ (1. Korintským 6, verše 19 a 20).

Jednou z věcí, kterou Ježíš lidem říkal, bylo: „*Proč mne oslovujete „Pane, Pane“, a nečiníte, co říkám (Lukáš 6,43)?* On sám se nazval „*Pánem a Učitelem*“ věřících (Jan 13,14). Pán Ježíš byl dokonalý služebník svého nebeského Otce, a vše co konal, bylo k Otcově cti a slávě. Sám nám dal příklad. Služebník není větší než jeho pán. Očekává se od nás, že jej budeme poslouchat. „*Jestliže mne milujete, zachovejte má přikázání*“ (Jan 14,15). Jako služebníci se budeme svému Pánu zodpovídat za to, co děláme. Když jsme Boží služebníci, je třeba, abychom mu sloužili věrně a nezištně v naději, že jednoho dne, až se dostaneme do nebe, uslyšíme od něj: „*Dobře, služebníku dobrý a věrný... vejdi v radost svého pána*“ (Matouš 25,23).

Apoštol Pavel shrnuje vztah opravdového křesťana vůči Bohu, když říká: „*jemuž patřím, a kterému sloužím*“ (Skutky 27,23). Uvědomoval si, že nyní, když byl zachráněn, náleží tělem i duší Bohu, a přál si mu sloužit a poslouchat ho. Byl „*zachráněn ke službě*.“ Tak je to i s Tebou!

KLÍČOVÝ VERŠ Jan 14,15

„*Jestliže mě milujete, zachovávejte má přikázání.*“

Ano! Ježíš je Pán. Tím by měl být pro nás, pokud se nazýváme křesťany (v řečtině „christiano“ od slova Kristus – „Christos“). Měl by být naším Pánem a Mistrem, což v zásadě znamená, že ho budeme poslouchat. Znamená to uvést do praxe vše, co Bible říká. Pak On bude naším Pánem, nejen Spasitelem.

Jako křesťané máme být:

1. VĚŘÍCÍ

To je možná jasné, protože jsme se stali křesťany právě tím, že jsme uvěřili v Pána Ježíše (Skutky 16,31). První krok víry však mají následovat mnohé další! Věřit Božím Slovu a uvádět jej do praxe bylo pro první křesťany tak důležité, že byli známí jako „věřící“. Pavel napsal svému mladému příteli Timoteovi a povzbuzoval ho: „*těm kdo věří, buď vzorem...*“ (1. Timoteova 4,12).

2. NÁSLEDOVNÍCI

To znamená „napodobovatelé“ nebo „imitátoři“. Jinými slovy, věřící mají napodobovat Boha, aby mu byli podobnější. Pavel napsal do církve v Efesu: „*Napodobujte tedy Boha jako milované děti*“ (Efeským 5,1). Měli také napodobovat druhé věřící. Pavel připomíná křesťanům v Tesalonice: „*A vy jste se stali těmi, kdo napodobují nás i Pána, když jste přijali Slovo v mnohém soužení s radostí Duchu Svatého*“ (1. Tesalonickým 1,6).

3. UČEDNÍCI

Slovo „učedník“ znamená „student“ nebo „učeň“. V tehdejší době učitel měl vždy skupinu následovníků, kteří se učili věci, jež říkal a dělal, a pak je uváděli do praxe. Učedníci nenásledovali učitele pouze doslovně tím, že za ním chodili! Princip následování byl v tom, že svého učitele napodobovali a uváděli do praxe věci, které se od něj naučili. Cílem bylo, aby tito učedníci později sami vyučovali další učedníky. Jsi-li učedník, pak nasloucháš, sleduješ, učíš se a žiješ jako tvůj Mistr!

1 PROČ SE O KŘESŤANECH V BIBLI MLUVÍ JAKO O „VĚŘÍCÍCH“?

.....
.....

2

2 A) ZE SKUTKŮ 11, 25 A 26 ZJISTI, VE KTERÉM MĚSTĚ BYLI VĚŘÍCÍ POPRVÉ NAZVÁNI KŘESŤANY.

.....

B) CO SLOVO KŘESŤAN NAZNAČUJE? (POZN. DOSLOVNĚ DO ČEŠTINY BY BYLO ŘECKÉ „CHRISTIANOS“ PŘELOŽENO SPÍŠE „KRISTOVEC“ NEBO „KRISTAN“)

.....

3

3 VYSVĚTLI VÝZNAM SLOVA „NÁSLEDOVNÍK“ A ZKUS NAZNAČIT, JAK BY KŘESŤAN MOHL NAPLNIT TENTO POPIS.

.....

.....

.....

.....

3

4 A) PRO KTERÉ DVA DŮVODY SI PÁN JEŽÍŠ ZVOLIL SVÝCH DVANÁCT UČEDNÍKŮ?

.....

B) UVEĎ ČTYŘI Z DVANÁCTI UČEDNÍKŮ. (MAREK 3,16-19).....

.....

.....

4

5 UČEDNÍK SE UČÍ.

i) SROZUMITELNĚ VYSVĚTLI, JAK SE UČÍ.

.....

.....

ii) KDYŽ JE SÁM VYUČEN, CO SE OD NĚJ POTÉ OČEKÁVÁ?

.....

.....

iii) JAK JE TO MOŽNÉ APLIKOVAT NA ŽIVOTY KŘESŤANŮ DNES?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

6

6 PŘEČTI SI 1. KORINTSKÝM 6,19 A 20 A POTOM ZODPOVĚZ:

i) CO PAVEL MYSLEL, KDYŽ PSAL KŘESŤANŮM DO KORINTU: „Nejste sami svoji“?

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

4

7 VLASTNÍMI SLOVY VYSVĚTLI, CO ZNAMENÁ UČINIT JEŽÍŠE PÁNEM TVÉHO ŽIVOTA.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

3

UŽ JSI NAŠEL/A NĚJAKÝ ZPŮSOB, JAK BYS PRAVIDELNĚ SLOUŽIL/A PÁNU JEŽÍŠI? POKUD ANO, ŘEKNI NÁM O TOM.

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

25

Tato studie patří:

2. studie Být pokřtěn

PŘEČTI SI: Skutky 2,36-47

KLÍČOVÝ VERŠ Matouš 28,19

„Jděte tedy a číňte učedníky ze všech národů, křtěte je ve jménu Otce i Syna i Ducha Svatého.“

Ve Skutcích 2,41 čteme, že asi 3000 lidí se stalo toho dne (po Petrově kázání při seslání Ducha Svatého) křesťany. V tom okamžiku se stalo mnoho věcí, které jsou důležité také pro nás, protože ukazují, co první křesťané dělali.

1. „RADOSTNĚ PŘIJALI JEHO SLOVO.“

To znamená, že naslouchali Petrovu kázání, souhlasili s ním a na jeho základě jednali. Jinými slovy, uvěřili, že to, co říkal o Ježíšovi, je pravda. Také dělali to, k čemu je Petr vybídl. Změnili k Ježíšovi svůj postoj a uvěřili, že je „**Pánem i Kristem**“. Přijali poselství, činili pokání ze svého hříchu, z toho, že jej odmítali jako Krista, a byli spaseni.

2. BYLI POKŘTĚNI.

Křest byl pro tyto lidi důležitým krokem. Tento čin je pro věřící na celém světě stále důležitý jako projev poslušnosti. Je však třeba se pečlivě podívat na to, co znamená být pokřtěn.

KDO BYL POKŘTĚN? „Ti, kteří radostně přijali jeho slovo“ (Skutky 2,41). Jednalo se o věřící. Ti se dali pokřtít. Prvním krokem poslušnosti evangelia je pokání a víra nebo důvěra v Pána Ježíše. V Bibli je často spojována víra a křest. Vždy je však zdůrazněno, že pokřtít se dali ti, kdo uvěřili, nikoli nevěřící. Je tedy jasné, že věřícím se člověk stává před křtem, nikoli po něm nebo snad jeho následkem. Je to víra v Kristovo vykupitelské dílo, která z nás činí křesťany, nikoli křest. Křest je výsledkem víry, ne její příčinou.

JAK BYLI POKŘTĚNI? V řečtině (ve které byl původně Nový zákon napsán) slovo „křest“ znamená „ponoření“ nebo „pohřížení“. Pokud máš bílý kapesník a chceš, aby se stal modrým, koupíš si v obchodě modré barvivo, dáš ho do vody, zamícháš, a potom ponoříš kapesník do „modré vody“. Stejným způsobem jako bys „pokřtil“ kousek látky, když ho ponoříš do vody, tak tito raní křesťané byli

ponořeni do vody, když uvěřili. Totéž se stalo s Etiopanem na poušti (**Skutky 8,36-38**).

Naslouchal Filipovu kázání, tomuto poselství uvěřil a byl pokřtěn. Když na poušti dorazili k vodě, oba - on i Filip „**sestoupili do vody**“ a Etiopan byl pokřtěn.

PROČ BYLI POKŘTĚNI? Nechali se pokřtít proto, že Pán Ježíš řekl svým učedníkům těsně předtím, než se navrátil do nebe: „**Jděte... číňte učedníky... křtěte je**“ (**Matouš 28,19**). Petr tedy poslechl tento příkaz Pána Ježíše, když sděloval novým věřícím v Jeruzalémě, že je třeba, aby byli pokřtěni. Jejich křest byl čin poslušnosti. Všichni křesťané by měli být podobně poslušní!

JAKÝ JE DUCHOVNÍ VÝZNAM KŘTU?

Když věřící člověk sestoupí do vody, pod vodu, a vynoří se z vody, symbolicky tím ukazuje, že uvěřil. Pavel napsal v **1.Korintským 15, 3 a 4**, „**Kristus zemřel za naše hříchy... byl pohřben... a třetího dne byl vzkříšen...**“. Když je křesťan (Kristovec) pokřtěn, vyjadřuje tím víru ve smrt, pohřbení a vzkříšení Pána Ježíše jako základ svého spasení.

3. ZAČALI SE UČIT

Když byli zachráněni a pokřtěni, začali studovat učení o Ježíši. Vyučovali je apoštolové. Ti, Pána Ježíše osobně poznali a slyšeli jej učit. Noví křesťané „**vytrvale zůstávali v učení apoštolů**“ (**Skutky 2,42**). Účastnili se sejití první církve, kde byli seznamováni se všemi pravidly víry.

Pokud jsi byl zachráněn, je to dobré. Jsi nyní křesťan. Byl jsi poslušný evangeliu. To je první krok. Druhý krok je nechat se pokřtít. Zeptej se na tuto záležitost v některém z nedalekých sborů, kde praktikují křest věřících podle novozákonního učení, a pokud to bude možné, účastni se jejich vyučování a setkání, kde se káže. Uč se, poslouvej a později budeš možná schopen učit druhé!

1

A) Co ZNAMENÁ ČINIT POKÁNÍ?

.....

B) PROČ MUSELI ŽIDÉ V JERUZALÉMĚ ČINIT POKÁNÍ? (VIZ SKUTKY 2,36-38.)

.....

C) PROČ MUSÍME ČINIT POKÁNÍ MY?

.....

6

2

A) Co ZNAMENÁ SLOVO „KŘEST“?

.....

B) KRÁTCE POPIŠ, JAK PROBĚHL KŘEST ETIOPANA, ZAZNAMENANÝ SKUTKY 8,36-38.

.....

4

3

VÍRA V PÁNA JEŽÍŠE VŽDY PŘEDCHÁZÍ KŘEST.

VYPIŠ VERŠ Z BIBLICKÉHO ČTENÍ, KTERÝ PODPOŘÍ TUTO VĚTU.

.....

2

4

NĚKOLIKA SLOVY ZODPOVĚZ KAŽDOU Z NÁSLEDUJÍCÍCH OTÁZEK.

I) KDO BY MĚL BÝT POKŘTĚN?

II) JAK BY MĚL BÝT POKŘTĚN?

III) PROČ BY MĚL BÝT POKŘTĚN?

IV) ČEHO JE KŘEST „OBRAZEM“?

4

5

JAKO KŘESŤANÉ SE MUSÍME UČIT A POSLOUCHAT. NAVRHNI NĚKTERÉ ZPŮSOBY, JAK SE MŮŽE MLADÝ KŘESŤAN
DUCHOVNĚ ROZVÍJET.

.....

3

6

KŘEST JE VEŘEJNÝM VYJÁDRĚNÍM OSOBNÍ, SOUKROMÉ VÍRY. VYSVĚTLI TUTO VĚTU TÍM, CO SES NAUČIL V TĚTO LEKCI.

.....

3

7

Co MYSLÍŠ, ŽE ZNAMENÁ: „VYTRVALE ZŮSTÁVALI V UČENÍ APOŠŤOLŮ“(SKUTKY 2,42)?

.....

3

25

3. studie Společenství

Tato studie patří:

PŘEČTI SI: Skutky 2,41-47,
Skutky 20,6-12

KLÍČOVÉ VERŠE: Židům 10, verše 24 a 25
„Nezanedbávejme své společné
shromažďování, jak [mají] někteří ve zvyku...“

Biblické čtení ze **Skutků 2** nám ukazuje dvě další věci, kterým první věřící věřili.

BYLI „VE SPOLEČENSTVÍ“ JEDNI S DRUHÝMI.

To bylo více než jen společně trávit čas. Teď když uvěřili, měli hodně společného. Milovali Boha, projevovali lásku jedni k druhým. Tito křesťané se spolu dělili o jídlo, domovy, peníze a poznání Boha.

Všichni byli částí jedné skupiny. Slovo „církev“ (řecky „ekklésia“) je dnes nesprávně užíváno ve zcela jiném významu, než je ten biblický. Označuje se tak zpravidla některá organizovaná instituce s celostátní nebo celosvětovou působností. V některých jazycích se stejným slovem označuje i budova (např. v angličtině slovo "church" znamená také "kostel", podobně v němčině slovo "kirche"). Biblické užití slova "ekklésia" (doslova "vyvolaná") je dvojí: buď je tímto pojmem označována ta neviditelná církev - skupina všech znovuzrozených křesťanů (která vznikla o Letnicích a završí se až v okamžiku vtržení církve do oblak), nebo "ekklésia" představuje církev v daném místě - místní sbor, shromažďení.

Lidé, kteří tehdy uvěřili, byli tedy připojeni k shromáždění – k církvi křesťanů, kteří uznávají Ježíše Krista za svou Hlavu. Jsi-li i ty krátce věřící, měl bys vyhledat takové shromáždění křesťanů, které uznává Ježíše Krista jako jedinou Hlavu a ve všech ohledech se pevně drží novozákonního učení. V takovém sboru pak pravidelně navštěvuj všechna setkání, ať už jde o modlitební sejití nebo biblická vyučování.

POKRAČOVALI V LÁMÁNÍ CHLEBA A MODLITBÁCH

První křesťany charakterizovaly tyto dvě věci. Scházeli se, aby společně „lámali chléb“

(**Skutky 20,7**) a aby se modlili. Toto „lámání chleba“ nebylo pouhým společným jídlem. Ve Skutcích 2,42-47 je vysvětleno, že „lámali chléb dům od domu“. „Lámání chleba“ je také známé jako „Večeře Páně“. (**Viz 1. Korintským 11,20**). Byl to čas, kdy se věřící sešli, lámali chléb a pili z kalicha (víno) na památku Pána Ježíše. Činili tak na jeho příkaz, protože On řekl svým učedníkům předtím než zemřel: „**To dělejte na mou památku**“ (**Viz Lukáš 22,19 a 1. Korintským 11,23-26**).

Také se scházeli ke společným modlitbám. Bůh k nám mluví skrze své Slovo - Bibli. My k němu mluvíme, když se modlíme. Jistě je dobré modlit se k Bohu v soukromí a svěřit se mu s tím, co je skryto v našem srdci. Důležité však je také setkat se s druhými křesťany a modlit se společně. Některá z prvních modlitebních setkání jsou zachycena ve **Skutcích 4, 23-31** a v kap. **12, 12-16**.

Z příkladu těchto věřících z prvního století vidíme, že Bůh si přeje, abychom byli pokřtěni a připojeni se ke společenství křesťanů. Když jsme pak součástí takového shromáždění, měli bychom se účastnit „lámání chleba“, vyučování a modlitebních setkání. To vše nám bude užitečné k tomu, abychom duchovně vyrostli a byli později nápomocní v růstu i druhým, a tak dělali radost Bohu. Ve **Skutcích 20**, což bylo v biblickém čtení této lekce, vidíme křesťany o mnoho let později, jak stále následují příklad křesťanů ze Skutků 2. Pavel je přišel navštívit a zjistil, že se setkávali v neděli k „lámání chleba“ a k vyučování Božího Slova.

Být křesťanem znamená být součástí rodiny. Je důležité mít podporu a přátelství druhých křesťanů. Poslušnost a praxe prvních věřících jsou dobrým příkladem i pro nás dnes. Žít křesťanský život však znamená více než jenom účast na setkáních. To je pouze ta veřejná stránka křesťanova života. V soukromí to znamená chodit s Bohem, jak ještě uvidíme.

1 A) Co VĚTŠINA LIDÍ VNÍMÁ POD POJMEM CÍRKEV DNES?

B) JAKÝ JE NOVOZÁKONNÍ VÝZNAM SLOVA „CÍRKEV“?

2

2 VYSVĚTLI, CO SPOLEČENSTVÍ ZNAMENALO PRO PRVNÍ KŘEŠŤANY?

3

3 A) JAKÝM PRAKTICKÝM ZPŮSOBEM PROKAZOVALI SVOU LÁSKU JEDNI K DRUHÝM?

(Viz SKUTKY 2,44 - 45 A 4,34 - 35.)

B) MYSLÍŠ, ŽE BÝT VE SPOLEČENSTVÍ VĚŘÍCÍCH A PŘÁTELIT SE S JINÝMI KŘEŠŤANY PŘINÁŠÍ NĚJAKÉ VÝHODY?

POKUD ANO, JAKÉ?

4

4 „LÁMÁNÍ CHLEBA“ BYLO ZAVEDENO SAMOTNÝM PÁNEM JEŽÍŠEM. PŘEČTI SI 1. KORINTSKÝM 11, VERŠE 23-26 A ZODPOVĚZ KRÁTCE NÁSLEDUJÍCÍ:

i) KDY JE ZAVEDL?

ii) CO PODLE NĚJ PŘEDSTAVUJE CHLÉB?

iii) CO ŘEKL O KALICHU?

iv) PROČ KŘEŠŤANÉ (PŘI VEČEŘI PÁNĚ) JEDÍ CHLÉB A PIJÍ Z KALICHA?

v) JAK DLOUHO MAJÍ V TOMTO POKRACOVAT?

5

5 ODPOVĚZ PRAVDA NEBO NEPRAVDA:

V NOVÉM ZÁKONĚ SI ČTEME O LIDECH, KTEŘÍ BYLI „POKŘTĚNÍ“ POKROPENÍM HLAVY.

VŠICHNI VĚŘÍCÍ V PÁNA JEŽÍŠE BY MĚLI BÝT POKŘTĚNÍ.

BOŽÍ VŮLÍ JE, ABY SE KŘEŠŤANÉ SPOLEČNĚ SCHÁZELI.

V BIBLI SLOVO „CÍRKEV“ VŽDY ZNAMENÁ BUDOVU PRO NÁBOŽENSKÉ OBŘADY.

MODLIT SE K BOHU BYLO SOUČÁSTÍ CÍRKEVNÍHO ŽIVOTA KŘEŠŤANŮ V PRVNÍM STOLETÍ.

5

3

6 NAVRHNI NĚKTERÉ DŮVODY, PROČ BYCHOM NEMĚLI „ZANEDBÁVAT SVÉ SPOLEČNÉ SHROMAŽĎOVÁNÍ“. (VIZ KLÍČOVÉ VERŠE.)

7 PODÍVEJ SE NA MODLITEBNÍ SHROMAŽĎENÍ VE SKUTCÍCH 4, VERŠE 23-31:-

i) APOŠTOLÉ PO PROPUŠTĚNÍ PŘIŠLI „MEZI SVÉ“ (V. 23). KDO JE TÍM MÝŠLEN?

ii) Jaká fráze ve verši 24 naznačuje, že byli v modlitbách sjednoceni?

iii) JAKÝ BYL TROJÍ VÝSLEDEK TOHOTO MODLITEBNÍHO SHROMAŽĎENÍ.

3

25

4. studie Říci to druhým

Tato studie patří:

PŘEČTI SI: Jan 4,16-30

KLÍČOVÝ VERŠ Skutky 1,8

„Budete mi svědky v Jeruzalémě a v celém Judsku, Samařsku a až po nejzazší konec země.“

Křesťané jsou tedy učedníci neboli následovníci Pána Ježíše. Z příkladu raných křesťanů ve **Skutcích 2** jsme již viděli, že bychom se měli nechat pokřtít a uposlechnout tak Pánův příkaz, připojit se k místní církvi křesťanů, účastnit se „lámání chleba“, naslouchat učení Bible a zapojovat se modlitbami. Dříve než se Pán Ježíš vrátil do nebe, dal nám ještě další příkaz! Řekl: „**Jděte do celého světa a vyhlaste evangelium všemu stvoření.**“ (Marek 16,15)

PŘESVĚDČENÁ ŽENA

Ve **4. kapitole Janova evangelia** se Pán Ježíš setkává s ženou ze Samařského města Sychar. Promluvil k ní a ona uvěřila tomu, co jí řekl. Byla jím tak ohromena, že běžela do města a řekla o něm druhým lidem: „**Pojďte se podívat na člověka, který mi řekl všechno, co jsem udělala.**“ Ve skutečnosti jim o Pánu Ježíši nejen vyprávěla, ale přímo je pozvala, aby přišli a sami si ho poslechli (v. 29). Výsledkem jejího svědectví a pozvání bylo, že ti lidé „**vyšli z města a šli k němu**“ (v. 30). Později čteme, že „**mnoho Samařanů z onoho města v něho uvěřilo pro slovo té ženy, která svědčila**“ (v. 39).

UZDRAVENÝ MUŽ

V **5. kapitole Markova evangelia** čteme o démonem posedlém divochovi, kterého Pán Ježíš uzdravil. Vyléčený muž chtěl s Ježíšem odejít, ale ten mu řekl: „**Jdi domů ke svým a oznam jim, jak veliké věci ti učinil Pán.**“ Výsledkem bylo, že „**se všichni divili**“ (Viz Marek 5,18-20).

PRONÁSLEDOVANÍ LIDÉ

Ve Skutcích 8 se píše o tom, jak byli křesťané v Jeruzalémě pronásledováni pro víru. Mnozí opustili Jeruzalém a odešli do Judska a Samaří (v.1). Tito křesťané museli opustit své domovy a byli nadále v nebezpečí. Přesto si čteme, že „**procházelí [zemí] a zvěstovali slovo.**“

„BUDETE MI SVĚDKY V JERUZALÉMĚ A V CELÉM JUDSKU, SAMAŘSKU A AŽ PO NEJZAZŠÍ KONEC ZEMĚ.“

Tyto tři příklady nám ukazují, že jedním z důsledků nového narození a toho, že jsme se stali učedníky, je hluboká touha říci o Pánu Ježíši druhým.

Římanům 10,13 obsahuje nádherné zaslíbení: „**Každý, kdo by vzýval Pánovo jméno, bude zachráněn.**“ Následující verš však klade velmi zásadní otázky! „**Ale jak mohou vzývat [toho], v něhož neuvěřili? A jak mohou uvěřit v [toho], o kom neslyšeli? A jak mohou uvěřit bez toho kdo hlásá?**“ (v. 14) Takže Bůh od nás očekává, že půjdeme a budeme o něm říkat druhým, aby mohli být také zachráněni.

Ne každý z nás může být kazatelem v tom smyslu, aby se postavil a pronesl kázání podobně jako Petr ve **Skutcích 2**. Ale Samařská žena a uzdravený muž z **Marka 5** pravděpodobně také nevyslovili žádná taková kázání. Jenom lidem vyprávěli o tom, co jim Ježíš řekl nebo co pro ně udělal. To dokáže naprosto každý!

Máš kamarády, členy rodiny nebo sousedy, kteří nejsou zachráněni? Měl bys hledat příležitosti, jak s nimi mluvit o Pánu Ježíši a o Bibli a připravit si pozvání, aby přišli na shromáždění, kde by mohli slyšet Boží Slovo. Možná nám lidé nebudou naslouchat nebo se nám dokonce vysmějí. Bůh však po nás chce, abychom šli a říkali o něm druhým. Měli bychom být poslušní. Nebylo by to úžasné, kdyby se druzí lidé na základě Tvého svědectví stali křesťany?

- 1 SLOVA CITOVANÁ Z *MARKA 16, 15* JSOU ČASTO NAZVANÁ „VELKÉ POSLÁNÍ“.
KRÁTCE SVÝMI VLASTNÍMI SLOVY VYJÁDŘI, K ČEMU VEDL PÁN JEŽÍŠ SVÉ UČEDNÍKY.

.....

3

- 2 ZNOVU SI PŘEČTI EVANGELIUM *JANA 4, VERŠE 23-30*.
I) CO KONKRÉTNĚ PŘESVĚDČILO ŽENU O TOM, ŽE JEŽÍŠ JE SKUTEČNĚ MESIÁŠ (KRISTUS)?

.....

- II) JAKÝ DOPAD MĚLA JEJÍ SLOVA NA LIDI Z MĚSTA?

.....

- III) JAKÝ TITUL POUŽILI LIDÉ Z MĚSTA PRO JEŽÍŠE V *JANOVI 4,42*?

.....

5

- 3 A) KOMU MÁME BÝT SVĚDKY (*SKUTKY 1,8*)?
 B) NA KOHO BYCHOM MĚLI POUKÁZAT, KDYŽ SE NĚKDO ZAJÍMÁ O ZPŮSOB ZÁCHRANY (*SKUTKY 8,35*)?
 C) PROČ JE DŮLEŽITÉ DRUHÝM ŘÍKAT EVANGELIUM?

.....

- D) NAVRHNI NĚKTERÉ DŮVODY, PROČ ČASTOKRÁT ZMEŠKÁME PŘÍLEŽITOST ŘÍCT SVÝM PŘÁTELŮM O PÁNU JEŽÍŠI.

.....

6

- 4 A) CO TO ZNAMENÁ BÝT „PRONÁSLEDOVÁN“ PRO VÍRU?
 B) MŮŽE BÝT MLADÝ KŘEŠŤÁN PRONÁSLEDOVÁN VE ŠKOLE, V ZAMĚŠTNÁNÍ NEBO NA UNIVERZITĚ? JAK?
 C) KDYŽ JSME PRONÁSLEDOVANI, MĚLI BYCHOM PAMATOVAT NA TO, ŽE PÁN JEŽÍŠ DAL SVÝM UČEDNÍKŮM ZASLÍBENÍ (*MATOUŠ 28, VERŠE 19-20*). VYPIŠ ZDE TOTO ZASLÍBENÍ.

.....

6

- 5 A) POMOCÍ KLÍČOVÉHO VERŠE UVEĎ JMÉNA MÍST, KDE MĚLI BÝT APOŠTOLOVÉ SVĚDKY PRO PÁNA JEŽÍŠE.

.....

- B) JAK OBVYKLE NAZÝVÁME KŘEŠŤANY, KTEŘÍ JDOU DO ZAHRANIČÍ, ABY LIDI SEZNÁMILI S EVANGELIEM?

.....

- C) NAPIŠ JEDNU VĚTU O NĚKOM TAKOVÉM, KOHO ZNÁŠ, O KOM JSI SLYŠEL NEBO ČETL.

.....

5

DO ZBYLÉHO PROSTORU NEBO NA SAMOSTATNÝ PAPIR NAPIŠ, CO PÁN JEŽÍŠ ZNAMENÁ OSOBNĚ PRO TEBE.

.....

Vraťte tuto studii:

100

Celkem
za tento blok

25

Celkem
za tuto studii